

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 32 0 Rs 434010 25 Rsž
Tuzla, 09.06.2025. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija mr. sci. Emine Brkić, kao predsjednika vijeća, Senade Uzunić i Alme Mujčinović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A.L. iz B., ..., koga zastupaju punomoćnici Amila-Mimica Kunosić i Sven Selesković, advokati iz Advokatskog društva „Kunosić & Co” d.o.o. – „Kunosić & Co Ltd” Tuzla, ul. Kralja Tvrtka I br. 5., protiv tuženih 1. Javna ustanova Zaštićeni pejzaž „Konjuh” Banovići, ul. Grab potok bb, koga zastupa punomoćnik Azra Gutić, advokat iz Banovića, ul. Alije Izetbegovića b.b., lamela B i 2. Tuzlanski kanton - Vlada Tuzlanskog kantona, koga zastupa Kantonalno pravobranilaštvo Tuzla, kao zastupnik po zakonu, ul. Aleja Alije Izetbegovića bb, radi poništenja odluke i uspostave prava iz radno-pravnog statusa, v.sp. 5.000,00 KM, odlučujući o žalbama prvotuženog i drugotuženog izjavljenim protiv presude Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 Rs 434010 22 Rs od 13.12.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 09.06.2025. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalbe se odbijaju i prvostepena presuda potvrđuje.

Odbijaju se zahtjevi prvotuženog i drugotuženog za naknadu troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, stavom I izreke, poništene su kao nezakonite Odluka o razrješenju direktora JU Zaštićeni pejzaž "Konjuh" broj 01-267/22 od 01.07.2022. godine, donesena od strane prvotuženog i Odluka o davanju saglasnosti za razrješenje direktora Ustanove broj 02/1-30-16225-2/22 od 13.07.2022. godine, donesena od strane drugotuženog.

Stavom II izreke, obavezani su tuženi da tužitelju uspostave radno-pravni status na poslovima radnog mjesta direktora prvotuženog, koje poslove je tužitelj obavljao po osnovu Ugovora o ovlaštenjima, pravima i obavezama direktora JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01-448/21 od 08.11.2021. godine sa svim pravima iz radno-pravnog odnosa koja mu pripadaju počev od 13.07.2022. godine, a sve u roku od 15 dana računajući od dana prijema prepisa presude.

Stavom III izreke, obavezan je prvotuženi da tužitelju A.L. isplati razlike plaća u ukupnom iznosu od 23.256,48 KM, za vremenski period od 13.07.2022. godine do 31.12.2023. godine, a

koje razlike plaća bi tužitelj ostvario da je u naznačenom vremenskom periodu nastavio raditi kod prvotuženog na poslovima radnog mjesta direktor prvotuženog, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, i to sve kako slijedi:

- za period 13.07.2022. godine do 31.07.2022. godine iznos od 663,86 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2022. godine pa do isplate,
- za mjesec avgust 2022. godine iznos od 1.215,77 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2022. godine pa do isplate,
- za mjesec septembar 2022. godine iznos od 1.215,85 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2022. godine pa do isplate,
- za mjesec oktobar 2022. godine iznos od 1.065,52 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.11.2022. godine pa do isplate,
- za mjesec novembar 2022. godine iznos od 1.366,82 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.12.2022. godine pa do isplate,
- za mjesec decembar 2022. godine iznos od 1.198,14 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.01.2023. godine pa do isplate,
- za mjesec januar 2023. godine iznos od 1.316,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 28.02.2023. godine pa do isplate,
- za mjesec februar 2023. godine iznos od 1.127,41 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.03.2023. godine pa do isplate,
- za mjesec mart 2023. godine iznos od 1.487,72 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.04.2023. godine pa do isplate,
- za mjesec april 2023. godine iznos od 1.265,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.05.2023. godine pa do isplate,
- za mjesec maj 2023. godine iznos od 1.487,73 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.06.2023. godine pa do isplate,
- za mjesec juni 2023. godine iznos od 1.378,10 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.07.2023. godine pa do isplate,
- za mjesec juli 2023. godine iznos od 1.369,88 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.08.2023. godine pa do isplate,
- za mjesec august 2023. godine iznos od 1.487,73 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.09.2023. godine pa do isplate,
- za mjesec septembar 2023. godine iznos od 1.369,89 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.10.2023. godine pa do isplate,
- za mjesec oktobar 2023. godine iznos od 1.428,80 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 30.11.2023. godine pa do isplate,
- za mjesec novembar 2023. godine iznos od 1.435,42 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.12.2023. godine pa do isplate,
- za mjesec decembar 2023. godine iznos od 1.376,71 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 31.01.2024. godine pa do isplate, sve u roku od 15 dana računajući od dana pravosnažnosti presude.

Stavom IV izreke, obavezan je prvotuženi da Federalnom zavodu PIO/MIO Mostar, po osnovu utvrđenog iznosa razlika plaća iz prethodnog stava tužbenog zahtjeva, izvrši uplatu razlike obaveznih doprinosa za penzijsko-invalidsko osiguranje u ime i za račun tužitelja A.L. u ukupnom iznosu od 8.613,43 KM, za vremenski period od 13.07.2022. godine do 31.12.2023. godine, i to kako slijedi:

- za vremenski period od 13.07.2022. godine do 31.12.2022. godine iznos od 2.491,06 KM,
- za vremenski period od 01.01.2023. godine do 31.12.2023. godine iznos od 6.122,37 KM, na način da navedene iznose uplati odjednom, te da iste evidentira kod nadležnih organa podnošenjem zakonom propisanih Obrazaca i drugih potrebnih akata, sve u roku od 15 dana računajući od dana pravosnažnosti presude.

Stavom V izreke, obavezani su tuženi da tužitelju solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 2.092,44 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana donošenja prvostepene presude, a sve u roku od 15 dana računajući od dana pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude žali se prvotuženi zbog svih razloga propisanih odredbom člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH („Službene novine F BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu skraćeno: ZPP), s prijedlozima da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i tužba odbaci, da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači tako da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti, a tužitelj obaveže da prvotuženom naknadi troškova prvostepenog i žalbenog postupka – sastava žalbe u iznosu od 1.080,00 KM i takse na žalbu po odluci suda.

U odgovoru na žalbu tužitelj je osporio sve žalbene navode i predložio da se žalba prvotuženog odbije kao neosnovana.

Protiv navedene presude žali se drugotuženi zbog svih razloga propisanih odredbom člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH („Službene novine F BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu skraćeno: ZPP), s prijedlozima da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i tužba odbaci ili da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači tako da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti, a tužitelj obaveže da drugotuženom naknadi troškova prvostepenog i žalbenog postupka – sastava žalbe u iznosu od 1.768,75 KM.

U odgovoru na žalbu tužitelj je osporio sve žalbene navode i predložio da se žalba drugotuženog odbije kao neosnovana.

Žalbe nisu osnovane.

Predmet spora je tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se ponište kao nezakonite Odluka o razrješenju direktora JU Zaštićeni pejzaž "Konjuh" Banovići broj 01-267/22 od 01.07.2022. godine, donesena od strane prvotuženog i Odluka o davanju saglasnosti za razrješenje direktora Ustanove broj 02/1-30-16225-2/22 od 13.07.2022. godine, donesena od strane drugotuženog, te da se naloži tuženim da tužitelju uspostave radno-pravni status na način da ga vrate na radno mjesto direktora prvotuženog sa svim pravima iz radno-pravnog odnosa koja mu pripadaju, kao i da mu prvotuženi naknadi razlike plata koje bi on ostvario za period od 13.07.2022. godine do 31.12.2023. godine, zajedno sa kamatnim zahtjevom na pojedine mjesečne iznose, te kod nadležnog Fonda PIO/MIO izvrši uplatu pripadajućih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, a sve u iznosima poblje navedenim u stavu III i IV izreke pobijane presude.

Na osnovu činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda slijedi:

- da je na temelju Odluke privremenog Upravnog odbora o imenovanju direktora JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01/315/21 od 12.08.2021. godine i Odluke Vlade Tuzlanskog

kantona o davanju saglasnosti na imenovanje direktora broj 02/1-04-16552/21 od 17.08.2021. godine, te zaključenjem Ugovora o ovlaštenjima, pravima i obavezama direktora JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01.448/21 od 08.11.2021. godine tužitelj stupio na radno mjesto direktora prvotuženog, na mandat od četiri godine, počev od 17.08.2021. godine do 17.08.2025. godine;

- da je Pravilima Javne ustanove Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01-02-01/11 od 05.10.2011. godine propisano da direktora imenuje i razrješava upravni odbor uz saglasnost Vlade, te će direktor biti razriješen dužnosti i prije isteka roka na koji je imenovan i to u slučaju: da Skupština Kantona ne usvoji izvještaj o radu sa izvještajem o finansijskom poslovanju javne ustanove, ako se utvrdi da je do neusvajanja istog došlo usljed nesavjesnog ili nezakonitog rada direktora ili ako nemarno obavlja svoju dužnost zbog čega je nastao ili bi mogao nastati poremećaj u obavljanju djelatnosti javne ustanove;

- da je Upravni odbor JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići donio Odluku o usvajanju izvještaja o radu i finansijskom poslovanju JU Zaštićeni Pejzaž „Konjuh“ Banovići za 2021. godinu broj 01-127/22 od 28.03.2022. godine;

- da je Ministarstvo prostornog uređenja i zaštite okolice TK broj 12/1-04-007815/22 od 11.04.2022. godine dalo negativno mišljenje na Izvještaj o radu i finansijskom poslovanju JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići za 2021. godinu;

- da iz zaključka Vlade Tuzlanskog kantona broj 02/1-04-7815/22 od 19.04.2022. godine proizilazi da Vlada Tuzlanskog kantona nije prihvatila Izvještaj o radu sa za izvještajem o finansijskom poslovanju JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići 2021. godinu;

- da je na prvoj vanrednoj sjednici privremenog Upravnog odbora JU Zaštićeni Pejzaž „Konjuh“ održanoj 01.07.2022. godine jednoglasno donesena odluka o razrješenju tužitelja sa radnog mjesta direktora JU Zaštićeni Pejzaž „Konjuh“ Banovići zbog negativnog mišljenja o radu i finansijskom poslovanju JU Zaštićeni Pejzaž „Konjuh“ Banovići od strane Vlade TK i Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice TK;

- da iz sadržaja Odluke o razrješenju tužitelja sa radnog mjesta direktora JU Zaštićeni Pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01-267/22 od 01.07.2022. godine proizilazi da je tužitelj razriješen dužnosti zbog neusvajanja izvještaja o radu i finansijskom poslovanju JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ za 2021. godine, ali i zbog nesaradnje sa Upravnim odborom, te da navedena odluka stupa na snagu danom usvajanja od strane Vlade TK;

- da je Vlada TK donijela Odluku o davanju saglasnosti za razrješenje tužitelja sa radnog mjesta direktora JU Zaštićeni Pejzaž „Konjuh“ broj 02/1-30-16225-2/22 od 13.07.2022. godine;

- da se tužitelj prvotuženoj i drugotuženoj uputio zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa 12.08.2022. godine;

Na temelju ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud zaključuje da je tužba tužitelja blagovremeno podnesena, a tužbeni zahtjev osnovan, da tuženi kao donosioci spornih odluka o razrješenju, na kome je bio teret dokazivanja činjenica da izvještaj o radu i finansijskom poslovanju prvotuženog za 2021. godinu nije usvojen zbog nesavjesnog ili nezakonitog rada tužitelja i nesaradnje sa Upravnim odborom, nisu ponudili dokaze iz kojih bi proizilazila dokazanost takvih činjeničnih tvrdnji, tj. razloga za prijevremeno razrješenje tužitelja.

U žalbenoj fazi postupka sporno je da li je tužba tužitelja blagovremena, da li je odluka o razrješenju tužitelja sa radnog mjesta direktora prvotužene nezakonita, te visina tužbenog zahtjeva koji se odnosi na dosuđene razlike plata i pripadajućih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Suprotno žalbenom rezonovanju prvotuženog i drugotuženog, i po ocjeni ovog suda, predmetna tužba je blagovremena i osnovana, pa je bilo je mjesta da se usvoji tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje spornih odluka o razrješenju tužitelja sa pozicije direktora prvotuženog prije isteka mandata, i da se shodno tome obavežu tuženi da tužitelja vrate na radno mjesto direktora prvotužen, kao i da se obaveže prvotuženi da mu naknadi štetu za sporni period u vidu razlike plaća koje bi tužitelj ostvario da je u utuženom periodu obavljao poslove radnog mjesta direktora prvotuženog, te da na njegovo ime uplati doprinose na pripadajuće razlike plaća za penzijsko i invalidsko osiguranje za utuženi period.

Nije osnovan žalbeni prigovor prvotuženog i drugotuženog da zakonitost Odluke Vlade TK o davanju saglasnosti za prijevremeno razrješenje tužitelja sa pozicije direktora broj 02/1-30-16225-2/22 od 13.07.2022. godine nije mogla biti predmet ispitivanja u parničnom postupku. Naime, iz sadržaja člana 22. Pravila Javne ustanove Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01-02-01/11 od 05.10.2011. godine proizlazi da upravni odbor imenuje i razrješava direktora ustanove uz saglasnost Vlade TK, dok iz odredbe člana 3. Odluke o razrješenju tužitelja sa radnog mjesta direktora JU Zaštićeni Pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01-267/22 od 01.07.2022. godine, a saglasno citiranoj odredbi navedenih Pravila, proizilazi da ista stupa na snagu danom usvajanja od strane Vlade TK. Dakle, iz naprijed navedenog slijedi da Odluka o razrješenju direktora JU Zaštićeni pejzaž "Konjuh" Banovići broj 01-267/22 od 01.07.2022. godine, donesena od strane prvotuženog i Odluka o davanju saglasnosti za razrješenje direktora Ustanove broj 02/1-30-16225-2/22 od 13.07.2022. godine, donesena od strane drugotuženog čine pravno jedinstvo, zbog čega je bilo mjesta da sud u parničnom postupku po tužbi tužitelja ispita njihovu zakonitost.

Ne stoje žalbeni prigovori prvotuženog i drugotuženog da je tužba tužitelja neblagovremeno podnesena i da je prvostepeni sud pravilnom primjenom odredbe člana 114. Zakona o radu („Službene novine F BiH“ broj 26/16, 89/18, 23/20 i 44/22) u vezi sa članom 67. stav 1. tačka 2. ZPP istu trebao odbaciti.

Odredbom člana 114. stav 1. ZOR propisano je da radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od 30 dana od dana dostavljanja odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravom odnosno od dana saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarivanje tog prava, dok je stavom 2. istog člana propisano da ako poslodavac u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva za zaštitu prava ili postizanja dogovora o mirnom rješenju spora iz člana 116. stav 1. ovog zakona ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljem roku od 90 dana podnijeti tužbu pred nadležnim sudom, dok je stavom 3. istog člana propisano, da zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom ne može zahtijevati radnik koji prethodno poslodavcu nije podnio zahtjev iz stava 1. ovog člana osim u slučaju zahtjeva radnika za naknadu štete ili drugo novčano potraživanje iz radnog odnosa. Navedeni rok je prekluzivni rok na koji prvostepeni, a i drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, a protekom kojeg dolazi do gubitka prava na traženje zaštite povrijeđenog prava pred sudom.

Iz izvedenih dokaza – Odluke o razrješenju tužitelja sa pozicije direktora JU Zaštićeni pejzaž "Konjuh" Banovići broj 01-267/22 od 01.07.2022. godine, slijedi da je navedena odluka stupila na snagu danom donošenja Odluke Vlade TK o davanju saglasnosti za razrješenje tužitelja sa pozicije direktora Ustanove broj: 02/1-30-16225-2/22 13.07.2022. godine, saglasno članu 22.

Pravila Javne ustanove Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01-02-01/11 od 05.10.2011. godine.

Nadalje, iz podataka spisa slijedi da je tužitelj protiv navedene odluke prvotuzenom i drugotuzenom podnio zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa putem pošte preporučenom pošiljkom dana 12.08.2022. godine, a da je predmetnu tužbu tužitelj podnio prvostepenom sudu dana 13.10.2022. godine, kako to proizilazi iz potvrde o prijemu dokumenta i baze CMS podataka.

Prema tome, sve i da se u najpovoljnijoj situaciji za prvotuzenu i drugotuzenu uzme da je tužitelj za Odluku Vlade TK o davanju saglasnosti za razrješenje tužitelja sa pozicije direktora Ustanove broj 02/1-30-16225-2/22 od 13.07.2022. godine saznao danom donošenja 13.07.2022. godine, tužitelj se blagovremeno u roku od 30 dana od dana saznanja za pobijanu odluku obratio prvotuzenom i drugotuzenom sa zahtjevom za zaštitu prava iz radnog odnosa (dana 12.08.2022. godine), a potom je u okviru daljeg prekluzivnog roka od 120 dana od dana podnošenja zahtjeva prvotuzenom i drugotuzenom ustao sa tužbom za poništenje odluka o prijevremenom prekidu mandata dana 13.10.2022. godine. Dakle, tužba tužitelja je blagovremeno podnesena i tužitelj nije izgubio pravo na zaštitu povrijeđenog prava pred sudom, pa stoga ne stoji žalbeni prigovor o učinjenoj povredi člana 114. stav 2. ZOR u vezi sa članom 67. stav 1. tačka 2. i člana 209. stav 2. tačka 12. ZPP.

Prvotuzeni samo paušalno ukazuje da je prvostepeni sud donoseći pobijanu odluku počinio povredu člana 2. ZPP. Međutim, po ocjeni ovog suda donoseći pobijanu odluku prvostepeni sud nije prekoračio ograničenja koje propisuje odredba člana 2. ZPP, jer se odlučujući o predmetu spora koji je dispozitivne prirode kretao u okviru činjeničnog supstrata iznesenog u tužbi i postavljenog tužbenog zahtjeva.

Žalbeni prigovor prvotuzenog da je prvostepeni sud povrijedio procesna pravila sadržana u odredbi člana 135. ZPP, time što je bez prijedloga tužitelja pribavio i kao dokaze izveo isprave navedene u Zahtjevu za dostavu dokumentacije od 01.07.2023. godine, nije osnovan, jer iz sadržine zapisnika sa pripremnog ročišta od 25.10.2023. godine proizilazi da je tužitelj istakao prijedlog da se kao dokazi pribave i izvedu isprave pobrojane u navedenom zahtjevu, a koji prijedlog za izvođenje dokaza je i usvojen od strane prvostepenog suda.

Suprotno žalbenom rezonovanju prvotuzenog i drugotuzenog, po ocjeni ovog suda, pravilna je pobijana prvostepena presuda u dijelu kojim je usvojen tužbeni zahtjev za poništenje Odluke o razrješenju direktora JU Zaštićeni pejzaž "Konjuh" Banovići broj 01-267/22 od 01.07.2022. godine i Odluke o davanju saglasnosti za razrješenje direktora ustanove broj 02/1-30-16225-2/22 od 13.07.2022. godine, jer je prvostepeni sud suprotno žalbenim navodima prvotuzenog i drugotuzenog, ocjenu izvedenih dokaza izvršio u skladu sa članom 8. ZPP, a u obrazloženju pobijane odluke je dao razloge o činjenicama odlučnim za rješenje konkretnog spora u smislu član 191. stav 4. ZPP, zbog čega ne stoje žalbeni navodi prvotuzene i drugotuzene o učinjenoj povredi člana 7., 8., 123., 126. i člana 191. stav 4. ZPP, da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno, da su nepravilno primjenjene odredbe o teretu dokazivanja i da je s tim u vezi pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Naime, prema odredbom člana 22. Pravila Javne ustanove Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01-02-01/11 od 05.10.2011. godine upravni odbor imenuje i razrješava direktora

ustanove uz saglasnost Vlade TK, dok je odredbom člana 30. navedenog internog akta prvotuženog između ostalog propisano da će direktor biti razriješen dužnosti i prije isteka roka na koji je imenovan slučaju da Skupština Kantona ne usvoji izvještaj o radu sa izvještajem finansijskom poslovanju javne ustanove, ako se utvrdi da je do neusvajanja istog došlo usljed nesavjesnog ili nezakonitog rada direktora ili ako nemarno obavlja svoju dužnost zbog čega je nastao ili bi mogao nastati poremećaj u obavljanju djelatnosti javne ustanove.

Odluka o razrješenju tužitelja sa radnog mjesta direktora JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01-267/22 od 01.07.2022. godine ne sadrži obrazloženje zbog čega nije usvojen izvještaj o radu i finansijskom poslovanju prvotuženog za 2021. godinu, da li isti ocijenjen negativno zbog nesavjesnog i nezakonitog rada tužitelja i u čemu se ogleda nesavjestan i nezakonit rad tužitelja, kao ni obrazloženje u čemu se ogleda nesaradnja tužitelja sa privremenim Upravnim odborom, budući da se u obrazloženju iste samo paušalno navodi da je tužitelj razriješen dužnosti zbog neusvajanja izvještaja o radu i finansijskom poslovanju JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići za 2021. godine i nesaradnje sa Upravnim odborom, što pobijanu odluku čini nezakonitom, jer citirane odredbe Pravila Javne ustanove Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01-02-01/11 od 05.10.2011. godine traže postojanje konkretnih razloga za prijevremeno razrješenje, koji moraju biti obrazloženi upravo radi naknadne ocjene opravdanosti razrješenja s mjesta direktora od strane suda.

Međutim, sve i kada bi se uzelo u obzir da je tužitelj razriješen iz razloga koji su izneseni u Mišljenju Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice TK broj 12/1-04-007815/22 od 11.04.2022. godine, da nije osigurao samoodrživost i mogućnost samofinansiranja prvotuženog kako je to predviđeno Elaboratom o ekonomsko-finansijskoj opravdanosti ulaganja u projekat proglašenja dijela područja planine Konjuh spomenikom prirode sa elementima ekonomske samoodrživosti iz 2002. godine i da nije realizovao projekte planirane Programom rada Javne ustanove zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići za 2021. godinu, te pored toga i iz razloga nesaradnje sa privremenim upravnim odborom, a obzirom da je na prvotuženom i drugotuženom kao donosiocima spornih odluka, u smislu člana 7. i 123. ZPP, bio je teret dokazivanja činjenica da izvještaj o radu i finansijskom poslovanju prvotuženog za 2021. godinu nije usvojen zbog nesavjesnog ili nezakonitog rada tužitelja i nesaradnje sa Upravnim odborom, cijeneći sadržinu dokaza izvedenih na glavnoj raspravi, primjenom pravila o teretu dokazivanja iz člana 126. ZPP, imalo bi se uzeti da tuženi nisu dokazali razloge za prijevremeno razrješenje tužitelja sa pozicije direktora prvotuženog.

Naime, prema odredbi člana 11. Zakona o osnivanju JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ („Sl. novine F BiH“ broj 6/11 i 1/13) i člana 16. Pravila JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01-02-01/11 od 05.10.2011. godine sredstava za rad ustanove obezbjeđuju se iz budžeta TK, namjenskih sredstava za zaštitu okolice, vlastitih prihoda, donacija i drugih izvora u skladu sa zakonom. Iz sadržaja Finansijskog plana JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići za 2021. godinu iz decembra 2020. godine ne proizilazi da je obaveza direktora bila da osigura likvidnost ustanove isključivo iz prihoda od obavljanja djelatnosti. Prihodi za rad ustanove za 2021. godinu planirani u iznosu od 460.000,00 KM, od čega je kao prihod od obavljanja djelatnosti prvotuženog planiran iznos od 120.000,00 KM. Tužitelj je imenovan na poziciju direktora počev od 17.08.2021. godine, pa se tužitelju ne može stavljati na teret da u 2021. godini nije realizovao planirani prihod od obavljanja djelatnosti u iznosu od 120.000,00 KM, bez da je dokazano da do realizacije planiranog prihoda nije došlo isključivo zbog nesavjesnog i nezakonitog rada tužitelja. U konačnici iz

Finansijskog plana JU Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići za 2021. godinu i Izvještaja o radu JU zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići za 2021. godinu broj 01-126/22 od 28.03.2022. godine proizilazi da je jedini projekat koji je planiran - Zaštita i uređenje Bebravske pećine realizovan, dok tuženi izvedenim dokazima nisu dokazali da je zbog nesavjesnog rada tužitelja propuštena realizacija nekog drugog izvjesnog projekta.

Ne stoji ni žalbeno rezonovanje prvotuženog i drugotuženog da je iskazom svjedoka M.K. dokazana činjenična tvrdnja da tužitelj nije sarađivao sa privremenim Upravnim odborom prvotuženog, te da je iz tog razloga odluka o privremenom razrješenju tužitelja sa pozicije direktora prvotuženog opravdana i zakonita, jer i po ocjeni ovog suda, sam iskaz ovog svjedoka, koji je u vrijeme donošenja pobijanih odluka obavljao dužnost predsjednika privremenog Upravnog odbora prvotuženog, bez drugih dokaza koji potkrepljuju iznesene navode o nesaradnji tužitelja sa privremenim Upravnim odborom, nije dovoljan za zaključak o istinitosti takvih tvrdnji. Ovo tim prije kada iz zapisnika sa prve vanredne sjednice privremenog Upravnog odbora JU Zaštićeni Pejzaž „Konjuh“ Banovići održane 01.07.2022. godine i ne proizilazi da se uopšte problematiziralo i razmatrano pitanje saradnje tužitelja i privremenog Upravnog odbora, te da je tada odluka o privremenom razrješenju tužitelja sa pozicije direktora jednoglasno donesena isključivo iz razloga datog negativnog Mišljenja o radu i finansijskom poslovanju prvotuženog za 2021. godine od strane Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice TK i Vlade TK, a ne i zbog nesaradnje tužitelja sa privremenim Upravnim odborom, kako se to navodi u samoj Odluci o razrješenju tužitelja sa radnog mjesta direktora JU Zaštićeni Pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01-267/22 od 01.07.2022. godine čiji je potpisnik svjedok M.K..

Kod pravilno prihvaćenog tužbenog zahtjeva kojim su poništene odluke prvotuženog i drugotuženog o razrješenju tužitelja s mjesta direktora, prvostepeni sud je pravilno usvojio i kondemnatorni zahtjev kojim se nalaže prvotuženom da tužitelja vratiti na radno mjesto direktora, te zahtjev za isplatu razlike plaća i doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Prvotuženi i drugotuženi su prilikom razrješenja tužitelja sa dužnosti direktora bili dužni u da poštuju odredbe Pravila Javne ustanove Zaštićeni pejzaž „Konjuh“ Banovići broj 01-02-01/11 od 05.10.2011. godine, što prvotuženi i drugotuženi nisu učinili, pa su zbog nezakonitog prijevremenog razrješenja tužitelja sa pozicije direktora, suprotno žalbenim navodima, dužni vratiti tužitelja na mjesto direktora koji je imao na temelju zaključenog Ugovora, dok je prvotuženi dužan za sporni period tužitelju isplatiti naknadu štete u vidu neisplaćenih ugovorenih plaća, a što je u skladu sa članom 1. Protokola 1. uz Evropsku konvenciju o ljudskim pravima i osnovnim slobodama, budući da neisplaćene plaće tužitelja čine njegovu imovinu koje je on u spornom periodu bio lišen zbog nezakonite odluke tuženog o njegovom razrješenju s pozicije direktora.

Prekid mandata tužitelja bio je nezakonit, pa je usljed toga nezakonita i procedura imenovanja novog direktora prvotuženog, zbog čega ne stoji žalbeni prigovor prvotužene da je pobijana odluka u dijelu kojim je prvotuženom i drugotuženom naloženo da tužitelja vrata na radno mjesto direktora neprovodiva jer da je u međuvremenu zakonito na poziciju direktora prvotuženog imenovano drugo lice.

Neosnovani su i žalbeni prigovori da predmetni spor ne predstavlja spor pune jurisdikcije, i da sud nema ovlaštenje da ispituje materijalnu zakonitost pobijanih odluka, već samo njihovu formalnu zakonitost, u smislu provjere da li je odluku o prijevremenom razrješenju tužitelja sa

pozicije direktora donijelo ovlašteno tijelo i da li je odluka donesena u zakonitoj provedenoj proceduri, jer bez mogućnosti ispitivanja materijalne zakonitosti pobijanih odluka i utvrđivanja postojanja opravdanih razloga za neusvajanje izvještaja o radu i finansijskom poslovanju ustanove čiji je direktor, tužitelj ne bi mogao ostvariti pravo na efikasnu sudsku zaštitu, zbog čega se suprotno rezonovanju žalbe prvotuženog i drugotuženog radi o sporu pune jurisdikcije.

Suprotno žalbenim prigovorima prvotuženog prvostepeni sud je odluku o visini dosuđene materijalne štete u vidu razlike plaća i odluku o visini dosuđenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje mogao zasnovati na nalazu i mišljenju vještaka ekonomske struke Aide Jusufović od 29.01.2024. godine. Iz pismenog nalaza i mišljenja vještaka ekonomske, te njegovog usmenog pojašnjenja dato na glavnoj raspravi pred prvostepenim sudom, proizilazi da je ovaj vještak svoj nalaz temeljio na svim relevantnim činjenicama i dokazima koje su bile bitne za davanje jasnog i potpunog nalaza i koje su bile u vezi sa određenim predmetom vještačenja.

Stoga, kako je vještak ekonomske struke u skladu sa članom 151. stav 3. ZPP, brižljivo razmotrio predmet vještačenja savjesno i u skladu sa pravilima struke, te u skladu sa postavljenim zadatkom u svom nalazu i mišljenju utvrdio plate koje bi tužitelj prema redovnom mjesečnom fondu sati ostvario radeći na radnom mjestu direktora prvotuženog u utuženom periodu (kolona 14. tabelarnog dijela nalaza i mišljenja vještaka), zatim plate koje je tužitelj ostvario u utuženom periodu kod drugog poslodavca bez bilo kakvih ličnih odbitaka (kolona 15. tabelarnog dijela nalaza i mišljenja vještaka, platne liste tužitelja za sporni period), te je tako utvrđenu razliku plata umanjio za iznos poreza na dohodak i na takav način utvrdio iznose manje ostvarenih plata koje tužitelju pripadaju zbog nezakonitog razrješenja sa pozicije direktora prvotuženog i iznose pripadajućih doprinosa na iste, a ovaj sud u nalazu i mišljenju navedenog vještaka nije našao nelogičnosti, nedosljednosti i protivrječnosti koje bi dovele u osnovanu sumnju tačnost njegovog mišljenja, pa ni sa materijalnom dokumentacijom koja je poslužila pri izradi istog (platnim listama tužitelja), to je pravilno prvostepeni sud postupio kada je nalazu i mišljenju ovog vještaka poklonio vjeru, pa žalbeni prigovori usmjereni na osporavanje datog obračuna razlike plaća koje pripadaju tužitelju i doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje u nalazu i mišljenju vještaka nisu osnovani.

Ni to što tužitelj u tužbi nije naveo iznose koje potražuje na ime razlike plaća i doprinosa za penzijsko invalidsko osiguranje, već je na nastavku glavne rasprave, u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka, u tom dijelu konačno opredijelio zahtjev, ne predstavlja povredu člana 53. stav 2. u vezi sa članom 209. stav 1. ZPP, jer su činjenični navodi tužbe, tužbeni zahtjev određen u tužbi i zadatak vještaku ekonomske struke dat na pripremnom ročištu prvotuženom omogućavali da se upozna sa predmetom raspravljanja u pogledu novčanog dijela tužbenog zahtjeva.

U konačnici, stoji žalbeni prigovor prvotuženog da je prvostepeni sud propustio odlučiti o istaknutom prigovoru mjesne nenadležnosti Općinskog suda u Tuzli za odlučivanje u ovom parničnom predmetu, međutim ovaj procesni propust prvostepenog suda ne predstavlja povredu odredaba parničnog postupka koja je bila od uticaja na pravilnost i zakonitost pobijane presude (član 209. stav 1. ZPP u vezi sa članom 191. stav 4. i 198. stav 1. ZPP). Procesno pravilo sadržano u odredbi člana 40. ZPP predviđalo je za tužitelja izboru mjesnu nadležnost za pokretanje predmetnog spora, i to kod suda koji je opće nadležan za tuženog, suda na čijem području se rad obavlja ili se obavljao, odnosno na čijem području se rad morao obavljati ili suda na čijem području je zasnovan radni odnos. Procesno pravilo sadržano u odredbi član 46. ZPP predviđa da u situaciji

kada tužitelj jednom tužbom tuži više osoba u svojstvu materijalnih suparničara za koje ne postoji opšta mjesna nadležnost istog suda dolazi do atrakcije mjesne nadležnosti suda koji je mjesno nadležan za jednog od tuženih. Stoga je, kod činjenice da je kao drugotuženi u ovoj parnici označen Tuzlanski kanton, Općinski sud u Tuzli, kao sud na čijem području se nalazi sjedište zakonodavnog tijela Tuzlanskog kantona, prvostepeni sud koji je bio mjesno nadležan za odlučivanje u ovom parničnom postupku.

Ostali žalbeni navodi prvotuženog i drugotuženog nisu od odlučnog značaja, pa ih ovaj sud u smislu člana 231. ZPP nije posebno obrazlagao.

Prvotuženi i drugotuženi posebnim žalbenim navodima ne dovode u sumnju pravilnost odluke o troškovima postupka, koja ima karakter rješenja, a koju odluku je prvostepeni sud donio pravilnom primjenom odredbe člana 383., 386. stav 1. i 396. ZPP u vezi sa članom 12. i 13. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“, broj 22/04 i 24/04).

Radi naprijed izloženog, valjalo je žalbu odbiti i prvostepenu presudu potvrditi, primjenom odredbe člana 226. i 235. tačka 2. ZPP.

Na osnovu člana 397. stav 1. i 386. stav 1. ZPP, valjalo je zahtjev prvotuženog za naknadu troškova žalbenog postupka – sastava žalbe i takse na žalbu, kao i zahtjev drugotuženog za naknadu troškova žalbenog postupka – sastava žalbe odbiti, jer prvotuženi i drugotuženi nisu postigli uspjeh u žalbenom postupku.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Mr. sci. Emina Brkić s.r.